

És mi mindent nem tudtunk még?

Rákóczy-szövetség logója

Kinek merülne fel az a kérdése, hogy nem tud eleget népünk eredetéről? Vagy ki az a László Gyula? Kétféle honfoglalási elmélet is létezik? Miért neveztek minket türköknek Ezeken a kérdéseken elgondolkodva rájöhettünk arra, nem is tudunk annyit származásunkról, mint amennyit gondolunk.

A Rákóczy-szövetség idén is megrendezte Gloria Victis nevű történelmi vetélkedőjét, melynek témája idén, „*A magyar őstörténet, a honfoglalás és az államalapítás*” volt. A versenyre összesen 211 csapat adta le nevezését, ebből hatvanan jutottunk be Pestre, a középdöntőbe. Ahogyan azt sejteni lehetett a felkészülés nem a legegyszerűbb feladatok közé tartozott. Rengeteg könyv, új ismeretek és persze a megtalált leletek képeinek átnézése. Olvasás és tanulás közben az az egy dolog tudott minket vigasztalni, ha most belemélyedünk a témába, alapórán (illetve fakultáción) már csak könnyebb lesz. Szerencsésnek mondhatjuk magunkat abból a szemszögből nézve, hogy Beckné tanárnő segítette a forrásokat elolvasni, kijegyzetelni, Stárics tanár úrral időt szenteltek felkészíteni minket, tudásuk és jegyzeteik alapján. Mindegyikőnknek tudtak olyan információkkal szolgálni, amiket a felkészülésre szánt anyagok nem tartalmaztak.

Októberben elérkezett az idő, hogy elinduljunk a versenyre. Sajnálatos módon felkészítő tanáraink nem tudtak felkísérni minket a versenyre, ezért Trencsényi Péter utazott fel velünk Pestre. A Hotelba érkezés késő délután történt. Fáradtak voltunk, de szerettünk volna időt szentelni, átnézni az anyagot még egyszer, de ezt a lehetőséget a szövetség szervezői nem tették lehetővé, ugyanis a Nemzeti Színházban a János vitézt adták elő. Egy szóval időnk, és kedvünk se volt már átnézni a jegyzeteket a verseny előtt. Mindent a véletlenre bízunk. Másnap reggel elkezdődött a feladatlapok. Ha azt mondom a középdöntőben kitöltött feladatlapot egy témazárónak is megírhattuk volna, akkor szerintem nem túlzok. Hiába tűnt könnyűnek, mégis 50 csapat esett ki ebben a fordulóban.

Másnap érdeklődve, szinte lemondóan, vártuk a részeredmény-hirdetést, ahol kiderült, benne vagyunk ebben a legjobb 10-ben, vagy nem. A megszokottól eltérve az első helytől mondták a helyezéseket. A harmadik bejutóknál azonban azt vettük észre, hogy a mi neveinket sorolják fel. Ákos, Eszti és az én adrenalin szintem is hirtelen megugrott, hiszen egyikőnk sem gondolta azt, hogy ilyen jól szerepeltünk eddig. Itt már nem mondhatom azt, hogy egyszerűek voltak a feladatok, sőt inkább nehezek voltak. Ákos szereplése, ahogy előadta miért neki (azaz Koppánynak) kellene a trónra kerülnie István helyett, a zsűrit, az ellenfél csapatokat és szerintem mindenkit lenyűgözött. Igaz, néha történtek veszekedések, de mindig meg tudtuk beszélni a feladatokat. De ahogy az mindenhol történik itt is eljött a verseny vége. Megkönnyebbülés, és az izgalom következett.

A végén természetesen nem az elejétől mondták a helyezéseket, hanem hátulról előre. A második hely... Leírhatatlan az az érzés, ami akkor átjárhatta mindannyiunkat. Könyvek és tavasszal egy teljes hét a tanítási időből Erdélyben. Teljesen korrekt nyereség, sok volt a felkészülés, de a nyereség is értékes.

Ezúttal szeretnénk köszönetet mondani Dr. Beckné Sallai Anikó tanárnőnek és Stárics Roland tanár úrnak, akik nélkül idáig el sem juthattunk volna. Ezzel a versennyel egy felejthetetlen élményben volt (és reméljük lesz is), illetve népünk eredetéről is a lehető legtöbbet tudtunk meg.

A csapat tagjai: Nagy Eszter 10.C, Lakatos Szilárd 10.C, Holányi Ákos 10.N

A beszámolót lejegyezte: Lakatos Szilárd 10. C